

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 8Csp/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119463210
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Koscelanská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:6119463210.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zastúpeného KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Komenského 3, IČO: 36 648 892, proti žalovanej: S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., E. XXX/XX, o zaplatenie 4.582,42 eur s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Vierou Koscelanskou takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie 35 eur s príslušenstvom z a s t a v u j e.
- II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žalovanej súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. sa návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným na Okresnom súde Banská Bystrica - pracovisko upomínacieho konania (ďalej len upomínací súd) domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.582,42 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.756,46 eur od 13.11.2019 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi ním a žalovanou bola uzavretá Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý bezúčelový úver vo výške 7.000 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver mesačnými splátkami vo výške 127,90 eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.03.2016. Žalovaná si túto svoju povinnosť riadne a včas neplnila a v dôsledku omeškania s plnením žalobca vyhlásil dňa 19.02.2018 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaná uhradila pôvodnému žalobcovi mesačnými platbami celkovo sumu 2.456,98 eur, ktoré plnenie sa započítalo na istinu úveru, takže dlh bol vyčíslený na sumu 4.582,42 eur.

2. Upomínací súd vydal dňa 16.01.2020 platobný rozkaz sp. zn. 3Up/1918/2019, ktorým zaviazal žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 4.582,42 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.756,46 eur od 13.11.2019 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Platobný rozkaz sa nepodarilo žalovanej doručiť do vlastných rúk a preto žalobca navrhol podľa § 10 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, pokračovať v konaní na súde príslušnom podľa Civilného sporového poriadku. Upomínací súd postúpil vec na prejednanie Okresnému súdu Nitra.

3. Okresný súd Nitra vec prejednal, oboznámil sa s listinnými dokladmi, prihliadol na to, že žalovaná po podaní žaloby zaplatila sumu 2.047,32 eur, o ktorú bola v dôsledku čiastočného spätvzatia istina znížená a rozsudkom č.k. 8Csp/54/2020-195 zo dňa 05.05.2021 zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy

2.535,10 eur spolu s príslušenstvom a v späťvzatej časti konanie zastavil. Zároveň priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zistil, že na jej základe bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 7.000 eur, ktorý úver sa žalovaná zaviazala vrátiť prostredníctvom pravidelných mesačných splátok v počte 96 a výške 127,90 eur, splatných vždy k 20. dňu toho ktorého mesiaca. Dátum splatnosti prvej splátky bol určený na deň 20.03.2016 a poslednej na deň 20.02.2024. Priemerná RPMN bola uvedená 10,78 % ročne, výška úrokovej sadzby 15,60 % ročne, RPMN banky 16,80 % ročne. Žalovaná svoju povinnosť riadne a včas splácať poskytnutý úver neplnila v období mesiacov október 2017 až apríl 2018, čím sa so svojou peňažnou povinnosťou dostala do omeškania. Následkom bolo vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo strany žalobcu, a to ku dňu 19.02.2018. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná uhradila pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu celkovo sumu 2.456,98 eur a po začatí konania na súde sumu 2.047,32 eur, čo žalobca zohľadnil v čiastočnom späťvzatí žaloby.

5. Súd v prvom rozhodnutí dospel k záveru, že žalobca preukázal platné uzavretie zmluvy o pôžičke, na základe ktorej zmluvným stranám vznikli vzájomné práva a povinnosti. Žalovanej bol zo strany žalobcu poskytnutý úver, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať prostredníctvom dohodnutých splátok. Žalovaná si však svoju povinnosť riadne a včas neplnila a so splácaním (s peňažnou povinnosťou) sa dostala do omeškania. V dôsledku toho bol jej dlh zosplatnený a žalovaná bola vyzvaná na jeho jednorazovú úhradu. K námietke žalovanej k neplatnosti zosplatnenia, súd uviedol, že upozornenie podľa § 53 ods. 9 OZ zo dňa 22.01.2018 bolo podané na poštovú prepravu dňa 23.01.2018 a výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 19.02.2018 bola na poštovú prepravu podaná dňa 20.2.2018 a to na rovnakú adresu žalovanej. I keď nie všetky pokusy o doručenie žalovanej sú úspešné, za rozhodujúcu súd považoval skutočnosť, že žalobca tieto dokumenty žalovanej riadnym spôsobom, prostredníctvom pošty doručoval, čo aj preukázal, avšak je zrejme, že samotné neprevzatie si pošty žalovanou v rámci odbornej lehoty nemohol žalobca nijako ovplyvniť a nie je prípustné, aby sa takýmto spôsobom ktokoľvek zbavoval zodpovednosti za svoje dlhy tým, že by dôvodil, že listiny mu neboli riadne doručené, keďže si ich nevyzdvihol na pošte. Pokiaľ ide o zosplatnenie úveru mal zato, že bol zachovaný riadny zákonný postup v súlade s § 53 ods. 9 OZ, ako aj § 565 OZ, kedy žalobca výzvou poskytol žalovanej v lehote 15 dní možnosť oboznámiť sa so svojim dlhom a tento aj uhradiť. Vzhľadom na to, že k úhrade nedošlo, žalobca pristúpil k zosplatneniu celého zvyšku úveru, k čomu došlo iba pričinením žalovanej z dôvodu, že riadne a včas nesplácala mesačné splátky úveru tak, ako to bolo dohodnuté v zmluve a tak, ako to vyplýva z plánu splátok. Pohľadávka žalobcu vo výške 475,90 eur bola ku dňu 22.01.2018 viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Čo sa týka nároku žalobcu na poplatky vo výške 36 eur, ktoré žalovaná považovala za neprijateľné zmluvné podmienky, súd uviedol, že sa s touto námietkou nestotožňuje, pričom z tvrdenia žalovanej vôbec nevyplýva z akého dôvodu by malo ísť o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uviedol, že plnenia, ktorých úhrada je upravená v zmluve a o ktorej bol zároveň spotrebiteľ informovaný, nie sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. V predmetnom prípade ide o poplatok za upomienku po omeškaní splátky v sume 10 eur, za upomienku po omeškaní splátky v sume 25 eur, upozornenie pred výzvou na splatenie úveru s príslušenstvom v zmysle poštovnej tarify Slovenskej pošty, a. s., ako aj za výzvu na splatenie celého úveru s príslušenstvom v sume 3,50 eur. O úver požiadala sama žalovaná a svojim podpisom vyjadrila súhlas s podmienkami zmluvy a teda vyjadrila súhlas aj s predmetnými poplatkami uvedenými v zmluve.

6. Voči rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná odvolanie, v ktorom uviedla, že rozhodnutie považuje za nesprávne. Poukázala predovšetkým na to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal doručenie výzvy na zaplatenie dlžnej časti úveru a výzvy na úhradu dlžnej sumy - zosplatnenie, pretože uvedené doklady sa v spise nenachádzajú. Je toho názoru, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 566 OZ, pretože žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti a preto nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a v tejto súvislosti poukázala na uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 zo dňa 28.01.2011. Ďalej uviedla, že RPMN nie je uvedená správne, čím sa súd vôbec nezaoberal a poukázala aj na to, že sa stále vykonávajú zrážky z jej mzdy, preto mal súd žalobu zamietnuť alebo zrážky zo mzdy zastaviť. Taktiež namietala nárok žalobcu na poplatky vo výške 36 eur, ktoré nemajú oporu v Občianskom zákonníku.

7. Krajský súd Nitra uznesením č.k. 8CoCsp/14/2021-226 zo dňa 15.07.2021 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a vo výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.08.2021.

8. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vzhľadom na námietky žalovanej sa v prvom rade zaoberal platnosťou predčasného zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. Žalobca predložil súdu prvej inštancie listinné dôkazy preukazujúce, že žalovaná k 13.10.2017 uhradila žalobcovi nepravidelnými splátkami sumu 2.589,80 eur, pričom splátky splatné dňa 20.11.2017, 20.12.2017 a 20.01.2018 neboli uhradené. Dňa 22.01.2018 vyzval žalobca žalovanú na úhradu pohľadávky vo výške 475,90 eur s tým, že ide o pohľadávku viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, pozostávajúcu z omeškanej splátky 448,90 eur a poplatkov vo výške 27 eur, a to v lehote 15 kalendárnych dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Vzhľadom na to, že žalovaná pohľadávku neuhradila, žalobca ku dňu 19.02.2018 pristúpil k predčasnému zosplatneniu úveru. Žalobca odoslanie výzvy 22.01.2018 žalovanej preukázal elektronickým podacím hárkom č. R., z ktorého vyplýva, že zásielka bola žalovanej odoslaná dňa 23.01.2018 pod č. O.. Odoslanie oznámenia o predčasnom zosplatnení úveru žalobca preukázal podacím hárkom č. EPH119949611, z ktorého vyplýva, že zásielka č. A bola žalovanej odoslaná dňa 20.02.2018.

9. Odvolací súd poukázal na ustanovenie § 565 OZ, podľa ktorého, ak ide o splnenie dlhu v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo určené v rozhodnutí súdu. Právo na zaplatenie celej pohľadávky (strata výhody splátok) môže veriteľ využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ modifikuje ustanovenie § 565 OZ vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Podľa tohto ustanovenia je strata výhody splátok podmienená splnením týchto podmienok: a) musí ísť o spotrebiteľskú zmluvu, b) strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa; veriteľ môže toto právo uplatniť najskôr až po uplynutí lehoty 3 mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, c) veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky.

10. Veriteľ v spotrebiteľskom vzťahu má právo od dlžníka (spotrebiteľa) žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Ak toto právo chce uplatniť, môže tak urobiť len ak od splatnosti nezaplatenej splátky uplynula najmenej 3-mesačná lehota. Až po jej uplynutí nastane strata výhody splátok upravená v ustanovení § 565 OZ (ak je súčasne splnená podmienka o upozornení dlžníka, že veriteľ požaduje zaplatenie celej pohľadávky). Ak veriteľ nevyužije svoje právo požadovať splatenie celého dlhu, je naďalej oprávnený požadovať zaplatenie splátky, ktorá sa už stala splatnou. Pred uplynutím uvedenej lehoty nie je veriteľ oprávnený žiadať od dlžníka splnenie celého dlhu naraz. Dlžník môže stratu výhody splátok odvrátiť tým, že zaplatí dlhovanú splátku. Uplynutie 3-mesačnej lehoty od splatnosti nezaplatenej splátky na splatnosť celého peňažného dlhu nepostačuje. Zákon navyše vyžaduje, aby veriteľ dlžníka upozornil, že si uplatňuje právo na zaplatenie celého dlhu (strata výhody splátok). Veriteľ musí uplatnenie svojho práva notifikovať vopred aspoň v 15-dňovej lehote. Po jej uplynutí sa právo na zaplatenie celej zvyšujúcej pohľadávky stáva účinným. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo právne významnou otázkou, ktorú bolo v prejednávanej veci potrebné zodpovedať otázka, či na to, aby veriteľ preukázal splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ je postačuje, preukázateľné odoslanie výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, alebo je potrebné predložiť potvrdenie o doručení výzvy (doručenku) dlžníkovi. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020 zverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2021 pod č. 4 a uviesť, že ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje režim doručovanie hmotnoprávných úkonov. V zmysle uvedeného ustanovenia prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. V danom prípade sa jedná o takzvanú teóriu dôjdenia a teda pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka, resp. celkovo v oblasti súkromného práva predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t. j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Slovné spojenie „dostane do jeho dispozície sféry“ nemožno vykladať

v zmysle procesnoprávných predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručením listu obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávneho úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2011 sp. zn. 5Cdo/129/2010). Rozhodujúce je objektívne hľadisko, t. j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právného úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Prejav vôle musí dôjsť adresátovi v čase, v ktorom sa podľa obvyklých okolností mohol s obsahom prejavu vôle oboznámiť. Dôjdením prejavu vôle do dispozičnej sféry adresáta sa završuje proces účinného doručenia právného úkonu a od tohto momentu je právny úkon pre konajúci subjekt záväzný a nemožno ho jednostranne odvolať.

12. Odvolací súd poukázal na článok V. bod 5.5 Obchodných podmienok, ktorý upravuje komunikáciu banky s dlžníkom tak, že v prípade, ak je korešpondencia zaslaná poštou, považuje sa za doručeníu 5. deň po jej odoslaní v rámci Slovenskej republiky a 10. deň v prípade zasielania korešpondencie do zahraničia, ak nie je preukázaný iný dátum doručenia. Ak sa korešpondencia vráti späť do banky z dôvodu jej neprevzatia, za deň doručenia sa považuje deň jej vrátenia do banky. Ak dôjde k odmietnutiu prevzatia korešpondencie, za deň doručenia sa považuje deň odmietnutia jej prevzatia.

13. Odvolací súd uviedol, že v zmluvnej právnej praxi sa zvyknú v súvislosti s doručovaním právnych úkonov a iných listín v zmluvách používať dojednania upravujúce tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručeníu bez ohľadu na to, či doručenie (v zmysle faktického prevzatia zásielky) bolo reálne vykonané. Ide o dva prípady, a to že zásielka sa považuje za doručeníu uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania alebo druhý prípad, že zásielka sa považuje za doručeníu dňom jej vrátenia odosielaťúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom. Súdna prax zaujala odmietavé stanovisko k fikcii doručenia na základe toho, že sa zásielka považuje za doručeníu uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, keď dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručeníu len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Táto fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 OZ v spojení s ustanovením § 39 OZ, nakoľko ustanovenie § 45 ods. 1 OZ je kogentným ustanovením a nepripúšťa odchylnú dohodu zmluvných strán. Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Pri druhom spôsobe dojednania fikcie doručenia je irelevantné, či sa adresát v mieste doručovania skutočne zdržiava, dôležité je ako vymedzil spôsob prijímania zásielok v zmluve, pričom sa predpokladá, že ak účastník v zmluve uvedie určitú adresu, tak tým vymedzil svoju dispozičnú sféru, kde má možnosť oboznámiť sa s doručovanou zásielkou. Ide však o o nadbytočné dojednanie, nakoľko pri doručovaní hmotnoprávných úkonov sa nevyžaduje reálne prevzatie zásielky, takže aj bez takto dojednanej fikcie doručenia sa bude právny úkon považovať za doručeníu bez ohľadu na jeho faktické prevzatie, ak dôjde do dispozičnej sféry adresáta. V prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielaťľa, je preto vhodné, aby odosielaťľ doručenie adresátovi zadokumentoval resp. vedel relevantne preukázať. V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu nie je zrejmé, akým spôsobom sa žalovaná mala oboznámiť s obsahom zásielky zo dňa 22.01.2018 a zo dňa 19.02.2018.

14. Odvolací súd zaujal právny názor aj k zosplatneniu úveru a konštatovaniu súdu prvej inštancie, že ku dňu 22.01.2018 bola pohľadávka žalobcu vo výške 475,90 eur viac ako 3 mesiace splatnosti. Po oboznámení sa s obsahom spisu mal za preukázané, že ku dňu 20.10.2017 nebola žalovaná v omeškaní so žiadnou splátkou, pretože niektoré splátky síce včas neuhradila, ale následne ich doplatila. Preto je odvolací súd toho názoru, že žalovaná sa dostala do omeškania nezaplatením splátky dňa 20.11.2017 a následne dňa 20.12.2017 a dňa 20.01.2018, čo predstavuje 3 neuhradené splátky spolu vo výške 383,70 eur (127,90 eur x 3). Podľa výzvy zo dňa 22.01.2018 mala byť žalovaná k uvedenému dňu v omeškaní so splátkami spolu vo výške 448,90 eur, pričom nie je zrejmé, s nezaplatením ktorých splátok sa žalovaná

do omeškania dostala a či uvedené omeškanie bolo v skutočnosti aspoň 3 mesiace. Odvolací súd je toho názoru, že pokiaľ sa žalovaná dostala do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.11.2017, tak ku dňu 22.01.2018 bola v omeškani len 2 mesiace a preto neboli žalobcom splnené predpoklady platného predčasného zosplatenia spotrebiteľského úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, na ktoré je súd povinný prihliadať ex offo, nakoľko nesplnenie uvedených predpokladov spôsobuje jeho absolútnu neplatnosť podľa § 39 OZ.

15. Odvolací súd ako problematické vnímal aj zmluvné dojednanie, podľa ktorého má dlžník platiť poplatok za upomienku vo výške 10 eur a pri v poradí druhej upomienke 25 eur. Uviedol, že podstatou týchto poplatkov je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Je za hranicou rozumného úsudku, aby poplatok vo výške 10 eur a 25 eur sledoval výdavky spojené s vyhotovením a zaslaním upomienky. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi.

16. Po vrátení spisu z odvolacieho súdu súd prvej inštancie uznesením č.k. 8Csp/54/2020-265 zo dňa 16.09.2021 pripustil zmenu žalobcu tak, že na miesto doterajšieho žalobcu 365. bank, a.s. Bratislava (do 02.07.2021 podnikajúci pod obch. menom Poštová banka, a.s.), pripustil vstup do konania novému žalobcovi - BENCONT COLLECTION a.s., Bratislava, nakoľko Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.04.2021 uzatvorenou podľa § 524 a nasl. OZ pôvodný žalobca postúpil predmetnú pohľadávku na postupníka BENCONT COLLECTION a.s. Bratislava. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.11.2021.

17. Právny zástupca žalobcu v písomnom podaní zo dňa 18.10.2021 uviedol, že je toho názoru, že riadnym spôsobom preukázal odoslanie zásielky zo dňa 22.01.2018 (upozornenie spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), ako aj zásielky zo dňa 19.02.2018 (oznámenia o predčasnom zosplatení úveru). Napriek názoru odvolacieho súdu žalobca považuje obe zásielky za doručené a to v zmysle fikcie doručenia, dôkaz o doručení resp. o vrátení nedoručenej zásielky nepredložil. Ďalej uviedol, že sa nestotožňuje s názorom odvolacieho súdu o tom, že by mala byť žalovaná v omeškani len s úhradou 2 splátok. Žalovaná sa podľa neho dostala do omeškania splátky dňa 20.11.2017 a následne dňa 20.12.2017 a 20.01.2018, čo predstavuje spolu 3 neuhradené splátky vo výške 383,70 eur (127,90 eur x 3), teda niet pochýb, že žalovaná bola v omeškani s úhradou troch splátok. Pokiaľ ide o nárok na poplatky za upomienky, s poukazom na uznesenie odvolacieho súdu, vzal žalobu v tejto časti späť, t.j. čo do výšky 10 eur s príslušenstvom a 25 eur s príslušenstvom, spolu 35 eur.

18. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 16.06.2023 uviedla, že sa pridrižiava svojich doterajších vyjadrení a opätovne poukázala na to, že jej nebolo riadne doručené upozornenie spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a oznámenie o predčasnom zosplatení úveru. Zároveň uviedla, že po celú dobu sú jej vykonávané zrážky zo mzdy o čom predložila potvrdenie svojho zamestnávateľa zo dňa 05.06.2023 a mzdové listy za roky 2017-2023, z ktorých dokladov je zrejmé, že za obdobie od marca 2017 do 30.04.2023 jej zamestnávateľ strhol v prospech žalobcu sumu 8.626,20 eur a v zrážkach i naďalej pokračuje. Navrhla súdu aby žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

19. Súd sa opätovne oboznámil s pôvodne predloženými i doplnenými listinnými dokladmi a to: zmluvou o spotrebiteľskom úvere „lepšia splátka“ číslo XXXXXXXXXX. zo dňa 23.02.2016, aktuálnym stavom úveru ku dňu 30.11.2019, predžalobnou výzvou zo dňa 28.11.2019, upozornením - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 22.01.2018, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 19.02.2018, obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery, sadzovníkom poplatkov pre fyzické osoby, všeobecnými obchodnými podmienkami, mzdovým listom žalovanej za rok 2017, 2018, 2019, 2020, žiadosťou o realizáciu zrážok zo mzdy zo dňa 10.10.2016, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/364/2017-151 zo dňa 24.10.2018, odlišným stanoviskom sudcu C. P. k nálezu sp. zn. I.A mzdovým listom žalovanej za rok 2021, poštovým podacím hárkom zo dňa 03.12.2019, rozpisom zásielok pre R., rozpisom zásielok pre EPH XXXXXXXXXX, zmluvou o postúpení pohľadávok číslo I/2021 zo dňa 14.04.2021, potvrdením zamestnávateľa žalovanej o vykonaných zrážkach zo dňa 05.06.2023, mzdovým listom žalovanej za rok 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022,2023 a zistil takýto skutkový a právny stav.

20. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu 365 Bank a.s. (do 02.07.2021, podnikajúcim pod obchodným menom Poštová banka, a.s.) a žalovanou bola dňa

23.02.2016 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 7.000 eur a dojednané ďalšie zmluvné podmienky týkajúce sa splácania úveru, poplatkov, práv a povinností zmluvných strán. Žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté finančné prostriedky v 96-ich mesačných splátkach po 127,90 eur, splatných vždy k 20. dňu toho ktorého mesiaca. Dátum splatnosti prvej splátky bol stanovený na deň 20.03.2016 a poslednej na deň 20.02.2024. Medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená aj Dohoda o zrážkach zo mzdy, pričom žalobca listom zo dňa 10.10.2016 požiadal zamestnávateľa žalovanej o jej realizáciu. Žalovaná do októbra 2017 úver riadne splácala a sama potvrdila, že v období od 10/2017 do 04/2018, kedy bola PN, úver splácať nemohla. Ku dňu 20.10.2017 nebola v omeškaní so žiadnou splátkou, pretože ak aj niektorú splátku neuhradila v plnej výške, tak ju doplatila. Z aktuálneho stavu úveru a prehľadu zaplatených splátok vyplýva, že v októbri 2017 bola uhradená splátka vo výške 127,90 eur. Do omeškania sa dostala až nezaplacením splátky dňa 20.11.2017 a následne dňa 20.12.2017 a 20.01.2018, čo predstavuje 3 neuhradené splátky. Zo mzdového listu žalovanej za rok 2018 vyplýva, že neuhradila ani splátku splatnú dňa 20.02.2018 a v marci 2018 bola zrazená iba suma 26,98 eur. Žalobca však už v januári 2018 reagoval tak, že žalovanú listom zo dňa 22.01.2018 upozornil, že pohľadávka banky je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti a vyzval ju na zaplatenie omeškanej pohľadávky vo výške 448,90 eur v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Následne pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti, keď podaním zo dňa 19.02.2018 žalovanej oznámil, že sa jeho pohľadávka ku dňu 19.02.2018 stáva splatnou v celom rozsahu a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 6.596,20 eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Tieto zásielky žalobca doručoval na adresu žalovanej, ktorú uviedla v zmluve a ktorú je možné považovať za jej dispozičnú adresu. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, avšak ešte pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu, žalovaná uhradila celkovo sumu 2.456,98 eur, po začatí konania na súde sumu 2.047,32 eur, na základe čoho žalobca zoberal žalobu späť a konanie v tejto časti bolo právoplatne zastavené (výrok II. rozsudku č.k. 8 Csp/54/2020-195 zo dňa 05.05.2021). Podaním zo dňa 18.10.2021 došlo k ďalšiemu späťvzatiu žaloby, ktorým žalobca zoberal žalobu späť v časti nároku na zaplatenie sumy 35 eur za upomienky (25 eur + 10 eur), takže predmetom konania zostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.500,10 s prísl., titulom úhrady zostatku úveru na základe toho, že úver bol dňom 19.02.2018 vyhlásený za predčasne splatný. Súd zároveň zistil, že potom ako žalobca zoberal žalobu čiastočne späť z dôvodu úhrady dlhu na základe zrážok zo mzdy žalovanej, vykonaných do 13.04.2021, žalovaná i naďalej splácala úver, nakoľko sú jej vykonávané zrážky zo mzdy na základe žiadosti žalobcu (veriteľa) zo dňa 10.10.2016. Z potvrdenia zamestnávateľa žalovanej zo dňa 05.06.2023 vyplýva, že mesačné zrážky sa vykonávajú nepretržite od roku 2017, pričom do 30.04.2023 (s výnimkou obdobia kedy bola žalovaná PN) bola v prospech žalobcu zrazená suma vo výške 8.626,20 eur a niečo uhradila aj mimo vykonaných zrážok, čiže v súčasnej dobe je pohľadávka žalobcu takmer uhradená. Žalobca však túto skutočnosť nezohľadnil a svoj žalobný nárok v období po máji 2021 s ohľadom na uvedené už nijako neupravil.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľov.

22. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, účinného v čase mimoriadneho zosplatnenia úveru, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 559 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

29. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

30. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

31. Súd prvej inštancie po zistení skutkového stavu, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je v zmysle § 391 ods.2 CSP viazaný, sa pri svojom rozhodovaní a posudzovaní dôvodnosti nároku žalobcu prioritne zaoberal tým, či došlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pretože iba tak sa môže žalobca domáhať jednorázovej úhrady zostatku dlhu.

32. Z písomnosti žalobcu označenej ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 22.01.2018 vyplýva, že žalobca upozornil žalovanú v zmysle § 53 ods.9 OZ že ku dňu 22.01.2018 je pohľadávka banky vyplývajúca zo Zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Jej výška bola vyčíslená na sumu 475,90 eur, ktorá pozostáva z omeškanej splátky vo výške 448,90 eur a poplatkov vo výške 27 eur. Žalobca zároveň vyzval žalovanú na jej úhradu v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy, inak je banka oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným. Táto výzva bola doručovaná žalovanej na jej adresu označenú v zmluve, ktorá je jej dispozičnou adresou, čo vyplýva z podacieho hárku č. R.. Zásielka bola žalovanej odoslaná dňa 23.01.2018 pod č. O.. Doklad o doručení resp. vrátení nedoručenej zásielky nebol súdu predložený.

33. Z písomnosti žalobcu označenej ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 19.02.2018 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanej, že ku dňu 19.02.2018 je úverová pohľadávka predčasne splatná v celom rozsahu. Vyčíslená bola na sumu 6.596,28 eur, ktorá pozostáva z dlžnej istiny vo výške 6.213,44 eur, z úroku vo výške 346,84 eur a poplatkov za upomienky vo výške 36 eur. Žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Výzva bola doručovaná žalovanej na jej adresu označenú v zmluve, ktorá je jej dispozičnou adresou, čo vyplýva z podacieho hárku č... Zásielka bola žalovanej odoslaná dňa 20.02.2018 pod č. UC232307190SK. Doklad o doručení resp. vrátení nedoručenej zásielky nebol súdu predložený.

34. Súd prvej inštancie opierajúc sa o rozhodnutie odvolacieho súdu konštatuje, že v danom prípade neboli splnené podmienky ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení § 565 Občianskeho zákonníka pre vyhlásenie predčasnej splatnosti. Súd poukazuje na odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu v bodoch 20. - 28. Z nich vyplýva, že podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Zároveň ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje využiť právo veriteľa požiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najneskôr do

splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní pred uplatnením práva na zosplatenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo veriteľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zosplatenie neúčinné. V bode 28. svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.11.2017 a tak ku dňu 22.01.2018 bola v omeškaní len 2 mesiace, nie 3 mesiace ako tvrdil žalobca a preto neboli naplnené predpoklady platného predčasného zosplatenia spotrebiteľského úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

35. Súd prvej inštancie poukazuje i na vyjadrenie právneho zástupcu zo dňa 18.10.2021, v ktorom uvádza, že žalovaná sa dostala do omeškania splátky zo dňa 20.11.2017 a následne dňa 20.12.2017 a 20.01.2018, čo predstavuje spolu 3 neuhradené splátky vo výške 383,70 eur, teda niet pochyb, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou troch splátok. Jeho tvrdenie súd nespochybňuje, pretože žalovaná bola skutočne v omeškaní so splátkami zo dňa 20.11.2017, 20.12.2017 a 20.01.2018, avšak nie počet omeškaných splátok, ale dĺžka omeškania, ktorá nemôže byť kratšia ako 3 mesiace, je podstatná. Žalovaná sa dostala do omeškania dňa 21.11.2017 so splátkou splatnou dňa 20.11.2017, pričom od tejto doby do „Upozornenia - Výzvy na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 22.01.2018 neuplynuli 3 mesiace potrebné na možnosť postupovať podľa § 565 OZ a vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Veriteľ môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky za splnenia podmienky, že súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak žalobca upozornil žalovanú na uplatnenie práva vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru dňa 22.01.2018 a predčasnú splatnosť vyhlásil ku dňu 19.02.2018, pričom žalovaná sa do omeškania dostala so splatením splátky dňom 21.11.2018, nedodrжал podmienku ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, pretože omeškanie žalovanej v tom čase netrvalo 3 mesiace. Súd konštatuje, že žalovaná od omeškania splátky zo dňa 20.11.2017, aj pri nezaplatení troch po sebe nasledujúcich splátok v lehote splatnosti (s treťou splátkou sa dostala do omeškania dňa 21.01.2018), nebola ku dňu odoslania „Upozornenia - Výzvy na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 22.01.2018 (t.j. od 21.11.2017 do 22.01.2018) v omeškaní 3 mesiace ako tvrdí žalobca, ale iba 2 mesiace.

36. K doručovaniu písomností („Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 22.01.2018 a „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 19.02.2018) súd uvádza, že žalovaný doručoval zásielky do dispozičnej sféry žalovanej, avšak nevedel preukázať, či v danom prípade išlo o fikciu doručenia v zmysle toho, že si žalovaná zásielky neprevzala, pretože v takom prípade by sa zásielky vrátili žalobcovi späť, alebo došlo k riadnemu doručeniu, čo však žalovaná popiera, pričom táto skutočnosť žalobcom nebola preukázaná, hoci dôkazné bremeno o doručení je na jeho strane. Doručovanie v zmysle fikcie uplynutím vopred určených dní odo dňa odoslania zásielky nie je súdnou praxou akceptovaná, čo vyplýva z rozhodnutia odvolacieho súdu v bode 26.

37. Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je opodstatnená, pretože bolo preukázané, že neboli splnené zákonné podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. Z uvedeného dôvodu je vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru na základe písomnosti žalobcu označenej ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 19.02.2018 neplatné a nemá žiadne právne účinky, preto žalobca nemá právny dôvod, na základe ktorého by sa mohol domáhať voči žalovanej zaplatenia celého zostatku úveru. Súd preto po zastavení konania v späťvzatej časti o zaplatenie sumy 35 eur (poplatky za upomienky) podľa § 145 ods.2 CSP, žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 127 ods. 1 a ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.